

UOHSX00FA6Y5

PŘESED A ÚŘADU PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

ROZHODNUTÍ

Spisová značka: ÚOHS-R0126/2021/VZ

Číslo jednací: ÚOHS-33476/2021/161/HBa

Brno 11. 10. 2021

V řízení o rozkladu ze dne 11. 8. 2021 doručeném Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže téhož dne, podaném navrhovatelem –

- **DXC Technology Czech Republic s.r.o.**, IČO 05211131, se sídlem Pikrtova 1737/1a, 140 00 Praha 4,

proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže sp. zn. ÚOHS-S0089/2021/VZ, č. j. ÚOHS-25376/2021/500/ISo ze dne 28. 7. 2021, vydanému ve správním řízení zahájeném dne 5. 3. 2021 na návrh navrhovatele ve věci přezkoumání úkonů zadavatele –

- **Česká republika – Ministerstvo práce a sociálních věcí**, IČO 00551023, se sídlem Na Poříčném právu 376/1, 128 00 Praha 2,

učiněných při zadávání veřejné zakázky „**Zajištění služeb podpory provozu, nutného rozvoje a ukončení OKaplikací**“ v jednacím řízení bez uveřejnění zahájeném dne 27. 1. 2021 odesláním výzvy k jednání,

jsem podle § 152 odst. 6 písm. b) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 90 odst. 5 téhož zákona, na základě návrhu rozkladové komise jmenované podle § 152 odst. 3 téhož zákona, rozhodl takto:

Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže sp. zn. ÚOHS-S0089/2021/VZ, č. j. ÚOHS-25376/2021/500/ISo ze dne 28. 7. 2021

potvrzují

a podaný rozklad

zamítám.

ODŮVODNĚNÍ

I. Zadávací řízení a správní řízení vedené Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže

1. Zadavatel – Česká republika – Ministerstvo práce a sociálních věcí, IČO 00551023, se sídlem Na Poříčnickém právu 376/1, 128 00 Praha 2 (dále jen „**zadavatel**“), zahájil podle zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon**“)¹ odesláním výzvy dne 27. 1. 2021 jednacím řízením bez uveřejnění za účelem zadání veřejné zakázky „Zajištění služeb podpory provozu, nutného rozvoje a ukončení OKaplikací“ (dále jen „**veřejná zakázka**“ nebo též „**JŘBU I**“). K podání nabídky zadavatel vyzval dodavatele OKsystem a.s., IČO 27373665, se sídlem Na Pankráci 1690/125, 140 21 Praha 4 (dále jen „**dodavatel OKsystem a.s.**“ nebo „**vybraný dodavatel**“). Z výzvy k podání nabídky vyplývá, že zadavatel zahájil jednacím řízením bez uveřejnění s odkazem na § 63 odst. 5 zákona.
2. Vývoj zadávacích řízení u zadavatele byl takový, že zadavatel nejprve zahájil otevřené zadávací řízení pro nadlimitní veřejnou zakázku s názvem „Podpora, nutný rozvoj a ukončení OKaplikací rezortu MPSV“ (dále jen „**otevřené zadávací řízení**“) dne 16. 9. 2020,² přičemž smlouva uzavřená v tomto zadávacím řízení měla být smlouvou věcně a časově navazující na stávající smlouvu s názvem „SMLOUVA O ZAJIŠTĚNÍ SLUŽEB PODPORY PROVOZU A ROZVOJE OKAPLIKACÍ PRO MPSV“, která byla mezi zadavatelem a dodavatelem OKsystem a.s. uzavřena dne 22. 12. 2016 (dále jen „**stávající smlouva**“). K ukončení stávající smlouvy ve znění jejích dodatků mělo dojít dne 24. 2. 2021. Vzhledem k mnoha žádostem o vysvětlení zadávací dokumentace a námitkám proti zadávací dokumentaci zadavatel prodloužil lhůtu pro podání nabídek v otevřeném zadávacím řízení do 8. 1. 2021. Protože byl ve věci otevřeného řízení podán návrh na zahájení správního řízení o přezkoumání úkonů zadavatele k Úřadu, což zadavateli znemožnilo uzavřít smlouvu věcně a časově navazující na stávající smlouvu, a současně, s ohledem na nezajištěnou externí podporu provozu OKaplikací, zahájil zadavatel dne 27. 1. 2021 jednacím řízením bez uveřejnění pro veřejnou zakázku s názvem „Zajištění služeb podpory provozu, nutného rozvoje a ukončení OKaplikací“ prostřednictvím výzvy adresované dodavateli OKsystem a.s., tedy JŘBU I. Rovněž v průběhu JŘBU I zadavatel obdržel námitky,

¹ Pokud je v tomto rozhodnutí uveden odkaz na zákon, jedná se vždy o znění účinné ke dni zahájení šetřeného zadávacího řízení v daném případě ve smyslu ustanovení § 63 zákona v návaznosti na ustanovení § 273 zákona.

² Formulář oznámení o zahájení otevřeného zadávacího řízení byl ve Věstníku veřejných zakázek uveřejněn dne 21. 9. 2020 pod ev. č. F2020-032736.

kteře odmítl, a tedy nebyl vzhledem k blokační lhůtě podle § 246 zákona oprávněn uzavřít v JŘBU I smlouvu. Z důvodu trvající akutní potřeby zajistit podporu provozu OKaplikací a nemožnosti zajistit tuto jiným způsobem, zadavatel nakonec dne 22. 2. 2021 zahájil další jednací řízení bez uveřejnění na plnění předmětu veřejné zakázky s názvem „Dočasné zajištění podpory OKaplikací“ (dále též „**JŘBU II**“). Téhož dne uzavřel zadavatel s dodavatelem OKsystem a.s. na plnění předmětu veřejné zakázky smlouvu s názvem „Smlouva o dočasném zajištění podpory OKaplikací“, číslo smlouvy SML/2021/00059 (dále jen „**krátkodobá smlouva**“)³.

3. Dne 5. 3. 2021 obdržel Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále též „**Úřad**“) návrh navrhovatele DXC Technology Czech Republic s.r.o., IČO 05211131, se sídlem Pikrtova 1737/1a, 140 00 Praha 4 (dále jen „**navrhovatel**“) – z téhož dne na zahájení správního řízení o přezkoumání úkonů zadavatele v JŘBU I. V podaném návrhu navrhovatel zpochybňoval oprávnění zadavatele postupovat v jednacím řízení bez uveřejnění, neboť pro takový postup nebyly dle navrhovatele splněny zákonné podmínky.
4. Dnem doručení návrhu Úřadu došlo podle § 249 zákona ve spojení s § 44 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**správní řád**“) k zahájení správního řízení ve věci přezkoumání úkonů zadavatele vedeného pod sp. zn. ÚOHS-S0089/2021/VZ.

II. **Napadené rozhodnutí**

5. Dne 28. 7. 2021 vydal Úřad rozhodnutí sp. zn. ÚOHS-S0089/2021/VZ, č. j. ÚOHS-25376/2021/500/ISO (dále jen „**napadené rozhodnutí**“), jímž zamítl návrh, neboť nebyly zjištěny důvody pro uložení nápravného opatření.
6. Napadené rozhodnutí odůvodnil Úřad tím, že zadavatel postupoval v souladu s ustanovením § 63 odst. 5 zákona. Ve věci byly dle Úřadu splněny všechny podmínky pro využití jednacího řízení bez uveřejnění – zadavatel potřeboval zajistit provoz aplikací s krajní naléhavostí, kterou nemohl předvídat a kterou svým jednáním nezpůsobil, a z časových důvodů už nebylo možné zadat veřejnou zakázku v jiném druhu zadávacího řízení.

III. **Rozklad navrhovatele**

7. Dne 11. 8. 2021 obdržel Úřad proti napadenému rozhodnutí rozklad navrhovatele z téhož dne. Ze správního spisu vyplývá, že napadené rozhodnutí bylo navrhovateli doručeno dne 28. 7. 2021. Rozklad byl tedy podán v zákonné lhůtě.

Námítky rozkladu

8. Navrhovatel v rozkladu především namítá, že ve věci nebyly naplněny důvody pro jednací řízení bez uveřejnění dle § 63 odst. 5 zákona a Úřad tuto otázku nesprávně posoudil. Zadavatel totiž stav krajní naléhavosti způsobil a mohl jej předvídat. Důkazní břemeno ohledně naplnění podmínek JŘBU leží zcela na zadavateli.

³ V podrobnostech předseda Úřadu odkazuje na napadené rozhodnutí Úřadu sp. zn. ÚOHS-S0081/2021/VZ č. j. ÚOHS-23145/2021/500/Alv ze dne 13. 7. 2021, v němž jsou tyto okolnosti detailně popsány.

9. Navrhovatel ve svém rozkladu odkazuje na rozmanitou judikaturu správních soudů, přičemž uzavírá, že pokud Úřad na východiska institutu jednacího řízení bez uveřejnění v napadeném rozhodnutí správně poukázal, nakonec je neaplikoval správně.
10. Za zásadní spornou otázku považuje navrhovatel okolnosti vyhotovování a předávání relevantní dokumentace ze strany dodavatele OKsystem a. s. zadavateli, což je dle jeho názoru otázka odborná, která přesahuje možnosti právního posouzení ze strany Úřadu. Ze souvisejících okolností dle navrhovatele vyplývá, že zapříčiněním zadavatele došlo k prodlevám, které nakonec vyústily ve stav krajní naléhavosti na straně zadavatele.
11. V rozporu se stávající smlouvou navrhl mezní termín dodání dokumentace ke stávajícímu informačnímu systému stávající dodavatel, a to ve zcela nepřiměřené délce. Navíc stávající dodavatel OKsystem a. s. termín 30. 6. 2018 nedodržel, předaná dokumentace byla nedostatečná a musela být vícekrát dopracována a akceptována byla až dne 9. 9. 2019.
12. Navrhovatel uvádí, že je třeba posoudit, zda předaná dokumentace splňovala požadavky zadavatele. Pokud nespĺňovala, pak je dle navrhovatele třeba posoudit, zda zadavatel dostatečně účinně uplatňoval vůči dodavateli OKsystem a. s. veškeré možnosti tak, aby dosáhl řádného a včasného dodání dokumentace. Důkazní povinnost je na zadavateli. Úřad by neměl bez důkazů tvrzení zadavatele přebírat. Pokud zadavatel svou povinnost dokumentaci mít či získat nesplnil, jde tato skutečnost k jeho tíži. Již od 4. 9. 2017 muselo být zadavateli zřejmé, že bude nucen zajistit veřejné služby novým informačním systémem.
13. Navrhovatel v závěru rozkladu brojí dále proti bodu 156 napadeného rozhodnutí a je nadále přesvědčen, že blokaci JŘBU není možno „obejít“ zahájením dalšího JŘBU.

Závěr rozkladu

14. Navrhovatel se rozkladem domáhá, aby předseda Úřadu napadené rozhodnutí změnil tak, že uloží nápravné opatření spočívající ve zrušení zadávacího řízení.

Vyjádření zadavatele k rozkladu

15. Zadavatel se k rozkladu navrhovatele vyjádřil přípisem ze dne 20. 8. 2021, v němž uvedl své přesvědčení o správnosti napadeného rozhodnutí. Zadavatel trvá na správnosti svých postupů při zadávání veřejné zakázky, neboť provoz OKaplikací byl po řádném skončení stávající smlouvy schopen zajistit pouze stávající poskytovatel – dodavatel OKsystem a.s., přičemž v dané chvíli neexistovala jiná reálná alternativa než zadání veřejné zakázky v jednacím řízení bez uveřejnění, která by mohla nezbytné potřeby zadavatele v souvislosti s fungováním OKaplikací zajistit.
16. Zadavatel dále rozporuje jednotlivé rozkladové námitky navrhovatele s tím, že v návaznosti na veškeré argumenty napadeného rozhodnutí platí, že podmínky pro zadání veřejné zakázky v jednacím řízení bez uveřejnění na základě § 63 odst. 5 zákona byly dle jeho názoru naplněny a z jeho strany také dostatečně prokázány.
17. Závěrem svého vyjádření zadavatel navrhuje, aby předseda Úřadu podaný rozklad zamítl a napadené rozhodnutí potvrdil.

IV. Řízení o rozkladu

18. Úřad po doručení rozkladu neshledal podmínky pro postup podle § 87 a podle § 88 odst. 1 správního řádu předal spis spolu se svým stanoviskem předsedovi Úřadu k rozhodnutí o rozkladu.
19. Dne 26. 8. 2021 obdržel Úřad přípis navrhovatele, jehož obsahem je doplnění jeho rozkladu ze dne 11. 8. 2021. Navrhovatel v něm poukazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 7 As 199/2021-71 ze dne 17. 8. 2021 (dále jen „**rozsudek 7 As 199/2021**“) a s jeho závěry konfrontuje některé body napadeného rozhodnutí. I tento rozsudek dle názoru navrhovatele podporuje skutečnost, že zadavatel způsobil stav krajní naléhavosti sám, a tudíž nemůže být tato podmínka realizace jednacního řízení bez uveřejnění splněna.
20. Doplnění rozkladu včetně jeho přílohy bylo zasláno zadavateli, který se k němu vyjádřil přípisem ze dne 13. 9. 2021. V něm setrvává na svém názoru, že podmínky pro realizaci JŘBU I dle § 63 odst. 5 zákona naplnil, neboť vynaložil veškeré úsilí k tomu, aby mohl nejprve přejít přímo z jednoho systému na druhý, později aby mohl realizovat otevřené zadávací řízení.

Stanovisko předsedy Úřadu

21. Po projednání věci rozkladovou komisí, jmenovanou podle § 152 odst. 3 správního řádu, a po posouzení případu ve všech jeho vzájemných souvislostech, byl podle § 89 odst. 2 správního řádu přezkoumán soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které předcházelo jeho vydání, s právními předpisy, jakož i jeho správnost v rozsahu námitek uvedených v rozkladu, a s přihlédnutím k návrhu rozkladové komise byl přijat následující závěr.
22. Úřad tím, že napadeným rozhodnutím rozhodl tak, jak je shora uvedeno, rozhodl správně a v souladu s právními předpisy. V další části odůvodnění tohoto rozhodnutí jsou v podrobnostech rozvedeny důvody, pro které bylo napadené rozhodnutí potvrzeno a podaný rozklad zamítnut.

V. K námitkám rozkladu

23. Na úvod této části rozhodnutí o rozkladu předseda Úřadu uvádí, že se ztotožňuje s odůvodněním napadeného rozhodnutí a v nezbytných podrobnostech odkazuje na Úřadem zpracovaný přehled souslednosti jednotlivých kroků zadavatele při pořizování dokumentace systému OKaplikací, který Úřad v napadeném rozhodnutí provedl, zejména pak na bod 114 napadeného rozhodnutí.
24. Navrhovatel ve svém rozkladu napadá správnost posouzení šetřené věci ze strany Úřadu zejména v souvislosti s otázkou, zda zadavatel stav krajní naléhavosti ve smyslu § 63 odst. 5 zákona sám způsobil. V této souvislosti navrhovatel poukazuje na konkrétní závěry relevantní judikatury s tím, že Úřad jejich východiska na šetřený případ neaplikoval správně. S takovým argumentem zadavatele však není možné souhlasit.
25. Pokud navrhovatel ve svém rozkladu cituje z odůvodnění rozsudku Krajského soudu v Brně č. j. 30 A 145/2018–64 ze dne 29. 6. 2020 (dále jen „**rozsudek 30 A 145/2018**“), nejedná se o odkazy, které by podporovaly rozkladovou argumentaci. Ve vztahu k nyní šetřené věci jsou podstatné ty části odůvodnění rozsudku 30 A 145/2018, které se vztahují k otázce aktivity zadavatele město Český Těšín za účelem předcházení vzniku krajně naléhavého stavu. Krajský soud v Brně v dotčeném rozsudku vymezil základní teze

obezřetného postupu zadavatele snažícího se vzniku krajně naléhavé situace předcházet tím, že ještě před zahájením zadávacího řízení počítá s nikoliv zcela bezproblémovým průběhem a k zákonem stanoveným minimálním lhůtám připočítá i čas, který si vyžádají nejrůznější zdržení.

26. Postupům zadavatele nyní šetřené věci ve světle těchto tezí nelze ničeho vytknout, neboť, jak bude popsáno dále v odůvodnění tohoto rozhodnutí o rozkladu, zadavatel zahájil přípravu otevřeného zadávacího řízení s dostatečným předstihem a rovněž zahájení samotného otevřeného zadávacího řízení cca 160 dní před skončením účinnosti stávající smlouvy lze v celém kontextu šetřného případu pokládat za dostatečné.
27. Také skutkový stav nyní šetřného případu a věci rozhodnuté rozsudkem 30 A 145/2018 je zcela odlišný. V případě města Český Těšín (zadavatel a žalobce ve věci 30 A 145/2018) se jednalo o užší zadávací řízení pro veřejnou zakázku na služby, jejichž poskytování na základě dotčené stávající smlouvy mělo být ukončeno za 69 dní od zahájení tohoto užšího řízení. Zadavatel město Český Těšín byl tedy v jiném postavení než zadavatel v případě nyní řešené věci, který zahájil otevřené zadávací řízení cca 160 dní před skončením účinnosti stávající smlouvy. Ještě výrazněji je však tato odlišnost patrná v celém kontextu šetřného případu, z něhož je zřejmé, že zadavatel realizoval nezbytné úkony a postupy ještě mnohem dříve - v širších souvislostech již v roce 2014 (viz dále), resp. v roce 2017, kdy zadavatel stávajícímu dodavateli zadal požadavek na vypracování dokumentace, kterou by případně mohl využít pro případ potřeby zajištění další podpory a provozu OKaplikací poskytovatelem odlišným od poskytovatele stávajícího (blíže srov. body 17 a násl. sdělení zadavatele ze dne 21. 4. 2021).
28. V roce 2014 zadavatel za účelem nahrazení stávajícího systému OKaplikací (zjednodušeně řečeno se jedná o informační systém zajišťující zejména provádění agendy zaměstnanosti a vyplácení sociálních dávek, spadající do kritické informační infrastruktury České republiky) systémy novými, postupně zahájil tři otevřená zadávací řízení:
 - a) dne 29. 9. 2014 zadavatel odeslal k uveřejnění formulář ev. č. 7401011098312 týkající se oznámení předběžných informací k veřejné zakázce s názvem „Jednotný informační systém práce a sociálních věcí – Integrovaná podpůrná a provozní data“, přičemž dne 17. 12. 2014 zadavatel zahájil otevřené zadávací řízení na pořízení dodávek, které tvořily předmět této veřejné zakázky (formulář ev. č. 7402011098312). Oznámení o zadání této veřejné zakázky bylo ve Věstníku veřejných zakázek uveřejněno dne 9. 10. 2015 pod ev. č. 498312 (dále jen „**zadávací řízení JIS**“), dále
 - b) dne 29. 9. 2014 zadavatel odeslal k uveřejnění formulář ev. č. 7401011098309 týkající se oznámení předběžných informací k veřejné zakázce s názvem „Jednotný informační systém práce a sociálních věcí – IS ZAMĚSTNANOST“, přičemž dne 21. 11. 2014 zadavatel zahájil otevřené zadávací řízení na pořízení dodávek, které tvořily předmět této veřejné zakázky, prostřednictvím odeslání formuláře oznámení o zakázce, který byl uveřejněn pod ev. č. 7402011098309. Formulář oznámení o zadání této veřejné zakázky byl ve Věstníku veřejných zakázek uveřejněn dne 5. 1. 2016 pod ev. č. 7603011098309 (dále jen „**zadávací řízení IS ZAM**“), a dále
 - c) dne 29. 9. 2014 zadavatel odeslal k uveřejnění formulář ev. č. 7401011098313 týkající se oznámení předběžných informací k veřejné zakázce s názvem „Jednotný informační systém práce a sociálních věcí – IS SOCIÁLNÍ DÁVKY“, přičemž dne 10. 12. 2014 zadavatel

zahájil otevřené zadávací řízení na pořízení dodávek, které tvořily předmět této veřejné zakázky pomocí odeslání formuláře oznámení o zakázce, který byl uveřejněn ve Věstníku veřejných zakázek pod ev. č. 7402011098313. Formulář oznámení o výsledku zadávacího řízení byl ve Věstníku veřejných zakázek uveřejněn dne 15. 11. 2016 pod ev. č. F2016-003947 (dále jen „**zadávací řízení IS DAV**“).

29. Na posledně jmenované zadávací řízení potom navazuje zahájení otevřeného zadávacího řízení pro veřejnou zakázku s názvem „Jednotný informační systém práce a sociálních věcí – IS SOCIÁLNÍ DÁVKY II.“ dne 12. 12. 2017 (dále jen „**IS DAV II**“),⁴ neboť od smlouvy uzavřené na plnění předmětu IS DAV zadavatel odstoupil. Vzhledem k tomu, že v průběhu zadávacího řízení IS DAV II došlo k průtahům (blíže srov. bod 143 napadeného rozhodnutí), přičemž bylo zřejmé, že účinnost stávající smlouvy skončí zřejmě dříve, než se toto zadávací řízení zadavateli podaří ukončit podpisem smlouvy na plnění této veřejné zakázky, zadavatel realizoval otevřené zadávací řízení a další kroky zadavatele, které jsou popsány v bodě 2 tohoto rozhodnutí o rozkladu.⁵
30. Lze rozumět důvodům, proč navrhovatel vztahuje závěry rozsudku 30 A 145/2018 až na fázi realizace otevřeného zadávacího řízení, nicméně v šetřeném případě je nezbytné chápat i širší kontext objasňující posloupnost jednotlivých úkonů zadavatele. Zejména se jedná o skutečnost, že prvotní snahou zadavatele bylo nahradit systém OKaplikací systémy novými. Až poté, co bylo zřejmé, že do konce účinnosti stávající smlouvy (ve znění předmětného dodatku) nebudou tyto nové systémy uvedeny do provozu, zadavatel přistoupil k přípravě otevřeného zadávacího řízení. V tomto kontextu tedy otevřené zadávací řízení představuje jakési „nouzové řešení“ nastalé situace, které nebylo původně vůbec plánováno, a pokud zadavatel započal s přípravou nezbytné dokumentace tohoto zadávacího řízení již v roce 2017, není zde důvod pro závěr o jakémkoli zanedbání, resp. nedostatečném zohlednění možných průtahů otevřeného zadávacího řízení. V tomto smyslu je tedy možné uzavřít, že zadavatel svými postupy naplnil základní východiska odůvodnění rozsudku 30 A 145/2018, tzn. že přípravy na zahájení otevřeného zadávacího řízení byly ze strany zadavatele zahájeny v dostatečném časovém předstihu tak, aby se zadavatel nedostal do časové tísně. Pokud k této časové tísně nakonec skutečně došlo, nebylo to vinou ani z důvodu zanedbání ze strany zadavatele, jak je popsáno dále v tomto rozhodnutí o rozkladu.
31. Vzhledem k tomu, že zákon ve svém § 241 připouští právo podat námitku proti jakémukoli úkonu⁶ zadavatele souvisejícímu se zadáváním veřejné zakázky, přičemž každé odmítnutí námitek ze strany zadavatele zakládá právo na podání návrhu na zahájení správního řízení o přezkoumání úkonů zadavatele Úřadem dle § 249 a násl. zákona, jehož výsledek může být dále napaden rozkladem ve smyslu § 152 správního řádu, na který navazuje rozhodnutí o rozkladu opět podléhající přezkumu ve správním soudnictví, vedl by výklad navrhovatele,

⁴ Formulář oznámení o zahájení tohoto zadávacího řízení byl ve Věstníku veřejných zakázek uveřejněn dne 15. 12. 2017 pod ev. č. F2017-035127.

⁵ Blíže srov. bod 142 napadeného rozhodnutí, v němž je shrnut vývoj smluvních vztahů zadavatele a stávajícího dodavatele, jakož i další skutečnosti předcházející realizaci JŘBU I.

⁶ Ve smyslu § 241 odst. 3 zákona je omezen pouze okruh stěžovatelů určitých námitek tak, že námitky týkající se jiných úkonů či opomenutí zadavatele, než je stanovení zadávacích podmínek, volba druhu zadávacího řízení, režimu veřejné zakázky a postup zadavatele směřující k zadání veřejné zakázky mimo zadávací řízení, může podat pouze účastník zadávacího řízení.

ohledně povinnosti zadavatele zohlednit možné budoucí průtahy v zadávacím řízení k neudržitelnému závěru, že každé otevřené zadávací řízení musí být zahájováno v předstihu několika let před plánovanou realizací veřejné zakázky.

32. Nelze se tedy ztotožnit s rozkladovou námitkou navrhovatele, že by Úřad v napadeném rozhodnutí východiska rozsudku Krajského soudu v Brně 30 A 145/2018 nesprávně aplikoval. Naopak, předseda Úřadu dává v této souvislosti za pravdu napadenému rozhodnutí, dle něhož *„judikované závěry nelze vykládat tak, že by bylo lze po zadavatelích požadovat, aby předvíдали takové ‚zdržení‘, jako se tomu stalo ve zde posuzovaném případě, kdy došlo ke kumulaci řady postupně vedených řízení u Úřadu“* (blíže srov. bod 144 napadeného rozhodnutí).
33. Zároveň nelze s navrhovatelem souhlasit v tom, že by Úřad postupoval nesprávně v případě posouzení unesení důkazního břemene zadavatelem v tom smyslu, jak navrhovatel naznačuje ve svém rozkladu pomocí citace částí rozsudku Nejvyššího správního soudu č. j. 2 As 292/2017-34 ze dne 28. 3. 2018. Závěr ohledně neunesení důkazního břemene ze strany zadavatele totiž přichází v úvahu toliko v situaci, kdy zadavatel na podporu svých tvrzení ohledně naplnění podmínek opravňujících jej k použití jednacímho řízení bez uveřejnění neoznačí žádné konkrétní relevantní důkazy anebo kdy se tvrzení zadavatele ohledně splnění podmínek pro jednacím řízení bez uveřejnění provedením důkazů nepotvrdí (blíže srov. rozsudek Krajského soudu v Brně č. j. 62 Af 34/2018-267 ze dne 5. 8. 2021⁷).
34. K takové situaci však v šetřeném případě nedošlo, o čemž svědčí četná vyjádření zadavatele, poskytnutá Úřadu v průběhu správního řízení předcházejícího vydání napadeného rozhodnutí, která společně s jejich přílohami tvoří podklady napadeného rozhodnutí. Na základě takto zadavatelem tvrzených a dokládaných skutečností mohl jak Úřad, tak i jeho předseda, zjistit stav šetřené věci tak, aby o něm nepanovaly důvodné pochybnosti, jak to vyžaduje zásada materiální pravdy vyjádřená v § 3 správního řádu. Z napadeného rozhodnutí přehledným, srozumitelným a jednoznačným způsobem vyplývá, jaké skutečnosti a úkony zadavatele týkající se JŘBU I, jakož i zadávacích řízení, která jeho realizaci předcházela, byly pro posouzení věci ze strany Úřadu relevantní. V tomto posouzení nejsou žádná „slabá místa“ či mezery, které by měly být důsledkem neunesení důkazního břemene ze strany zadavatele. Se související rozkladovou argumentací zadavatele tedy není možné souhlasit.
35. Další okruh rozkladových námitek se týká průběhu pořizování dokumentace OKaplikací před zahájením otevřeného zadávacímho řízení. Je možné souhlasit s názorem navrhovatele, že doba, kterou zadavatel společně se stávajícím dodavatelem strávili nad jejím vyhotovováním, připomínkováním, opravováním, schvalováním a finalizací, a která činila prakticky tři roky, je mimořádně dlouhá. Neznamená to však, že by automaticky bylo možno klást zadavateli za vinu vznik krajně naléhavé okolnosti jakožto podmínky pro realizaci JŘBU I ve smyslu § 63 odst. 5 zákona, jak činí navrhovatel ve svém rozkladu. Je totiž nezbytné zkoumat konkrétní kroky, které zadavatel v průběhu této doby činil, zda sám k získání potřebné dokumentace aktivně směřoval či zda spíše stagnoval. Současně není možné pohlížet na šetřenou věc tak, jako by pořízení nových informačních systémů představovalo jedinou agendu zadavatele. Ačkoli se mohlo jednat o jeho prioritu, nelze očekávat, že se jejím řešením

⁷ Ačkoli se tento rozsudek vztahuje k zadávacím řízením realizovaným dle zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, je možné jeho závěry aplikovat i na nyní šetřenou věc, neboť východiska institutu jednacímho řízení bez uveřejnění se nezměnily.

bude zadavatel zabývat s maximálním nasazením tak, aby vždy činil všechny kroky ihned, a aniž by pokračoval v řešení svých dalších povinností. Z tohoto důvodu je zřejmé, že určité prodlevy při řešení zadání a připomínek ze strany zadavatele v průběhu procesu pořizování dokumentace vznikaly, nicméně z pohledu Úřadu, resp. jeho předsedy, se nejedná o vybočení z běžné pracovní náplně dotčených zaměstnanců zadavatele, které by ve svém důsledku představovalo liknavost či zanedbání povinností na straně zadavatele.

36. Ani s námitkou, že zadavatel při pořizování dokumentace formuloval své požadavky směrem k dodavateli OKsystem a.s. vágně a nedostatečně, což mělo zapříčinit průtahy v tomto procesu, není možné souhlasit. Stanovil-li zadavatel své požadavky ve změnových listech obecně, ještě to neznamena, že dodavatel OKsystem a.s. tyto pokyny nemohl pochopit a že by nutně potřeboval ze strany zadavatele další vyjasnění, resp. na základě těchto pokynů by nemohl realizovat své plnění správně, což by způsobilo další průtahy v tomto procesu. Navrhovatel tak dovozuje souvislosti, které v šetřeném případě nemusely nutně nastat.
37. Rovněž námitku navrhovatele ohledně stanovení termínu dodání dokumentace ze strany dodavatele OKsystem a.s. je třeba odmítnout. Závěru Úřadu, uvedenému v bodě 152 napadeného rozhodnutí, není možné cokoli vytknout, neboť akceptací termínu dodání požadované dokumentace navrženého dodavatelem OKsystem a.s. fakticky došlo ke stanovení tohoto termínu zadavatelem. Je pak bezpředmětné, zda návrh termínu provedl sám zadavatel nebo dodavatel OKsystem a.s., podstatné je, že zadavatel se svým projevem vůle na určení termínu podílel (přijal návrh), přičemž s ohledem na dotčenou agendu nebyl ze strany Úřadu ani jeho předsedy shledán jako nepřiměřený.
38. Dále je třeba zohlednit, že zadavatel s úkony nezbytnými k zajištění potřebných služeb v rámci otevřeného zadávacího řízení započal až v okamžiku, kdy bylo zřejmé, že nový systém poptávaný v rámci zadávacího řízení IS DAV II nebude zajištěn včas, přičemž ani tu část systému OKaplikací zajišťující chod agendy zaměstnanosti nelze nahradit novým informačním systémem IS ZAM, a zároveň již nebude možné využít smluvní opci nebo sjednat nový dodatek ke stávající smlouvě ve znění všech dodatků. Zadavatel se tedy průběžně a po celou dobu snažil zajistit provoz OKaplikací a zároveň naplnit svůj původní cíl – přejít na nové systémy.
39. Po podrobném prostudování podkladů předložených ze strany zadavatele je možné uzavřít, že zadavatel po celou tuto dobu aktivně činil vše pro to, aby měl potřebnou dokumentaci k dispozici a mohl zahájit otevřené zadávací řízení. Úřad v rámci napadeného rozhodnutí přehledně shrnuje jednotlivé významné kroky zadavatele v uvedeném období a dostatečně se zabývá i jejich posouzením, stejně jako odůvodněním svého názoru k jednotlivým krokům.
40. Oproti názoru navrhovatele není možné na postup pořizování dokumentace nahlížet pouze optikou dneška. Zadavatel v době jejího pořizování nemohl s jistotou předvídat, že bude průběžně docházet ke stále dalším průtahům v zadávacím řízení IS DAV II v konečné délce několika let, ani k tomu, že nakonec bude nezbytné zahájit otevřené zadávací řízení. Původní snahou zadavatele, nacházející odraz v realizaci zadávacích řízení (uvedených výše v tomto rozhodnutí o rozkladu), totiž byl přechod na zcela nový informační systém. Až v důsledku neúspěchu zadavatele v této oblasti následně vznikla potřeba prodloužení stávající smlouvy, resp. realizace zadávacího řízení IS DAV II, která se neobvykle prodloužila, což nakonec vyústilo v zahájení otevřeného zadávacího řízení, které však také neskončilo uzavřením smlouvy na poptávané dodávky a služby. Realizace JŘBU I se tedy v takové situaci

opravdu jeví jako jediné možné řešení situace – krajně naléhavé okolnosti, spočívající v ukončení stávající smlouvy, tedy podpory OKaplikací ke dni 24. 2. 2021.

41. Proces vyhotovování dokumentace OKaplikací tedy nemá takovou váhu, jakou mu přisuzuje navrhovatel, neboť ve chvíli, kdy s ním zadavatel započal, nemohl předvídat, že přechod na nové informační systémy se vyvine tak, že ani v roce 2020 (tedy v době vzniku nutnosti zahájit otevřené řízení), resp. 2021 (v době skončení účinnosti stávající smlouvy), nebude ukončen. Aniž by předseda Úřadu hodlal tuto problematiku jakkoli zlehčovat, neztotožňuje se s tvrzením navrhovatele, že by se mělo jednat o natolik odbornou otázku, která by přesahovala možnosti zaměstnanců Úřadu. Navrhovatel totiž neoznačuje žádný konkrétní časový úsek mezi určitými kroky v postupu zadavatele, který by byl dle názoru navrhovatele nepřiměřeně dlouhý ve vztahu k činnosti, již v něm zadavatel prováděl. Kdyby to navrhovatel učinil (označil by konkrétní činnost, kterou zadavatel v konkrétním časovém úseku činil), musel by se Úřad patrně zabývat odbornou otázkou, zda bylo možno namítanou činnost stihnout podstatným způsobem rychleji. To nicméně navrhovatel neučinil. Navrhovatel tedy Úřadu k posouzení nevymezil žádnou konkrétní odbornou otázku, pro kterou by musel Úřad opatřit další důkazy (odborné stanovisko, znalecký posudek apod.).
42. Z tohoto důvodu je předseda Úřadu přesvědčen, že zadavatel v době pořizování dokumentace postupoval s péčí řádného hospodáře, kdy mezi jednotlivými fázemi vyhotovování, kontroly, připomínkování a dopracovávání dokumentace nenastaly takové prostoje, které by byly odrazem tvrzeného laxního přístupu ze strany zadavatele, nýbrž představují standardní dobu potřebnou na prostudování předložených materiálů, jejich připomínkování a vypořádání takových připomínek. Znovu je třeba zopakovat, že od zadavatele není možné očekávat, že vždy okamžitě bude řešit pouze jednu konkrétní agendu a další své aktivity za tímto účelem utlumí. Takto nelze zadavateli vytýkat ani skutečnost, že vůči stávajícímu dodavateli neuplatnil smluvní sankce, neboť v dané době se ve vzájemných vztazích zadavatele a dodavatele nemusely tyto nástroje jevit jako účinné či potřebné. Podstatné je pouze to, že dokumentaci nezbytnou pro realizaci otevřeného řízení zadavatel pořizoval v dostatečném předstihu a bez zásadních průtahů a otevřené zadávací řízení zahájil v nejkratším možném termínu po jejím získání.
43. Předseda Úřadu dále uvádí, že zadavatel k zahájení JŘBU I přistoupil až poté, co všechny shora popsané postupy, představující oproti institutu jednacího řízení bez uveřejnění dle § 63 a násl. zákona standardní otevřený způsob pořízení poptávaného plnění, nevedly ke zdárnému konci, tedy k zajištění chodu agend zadavatele, které tvoří součást kritické informační infrastruktury České republiky, pomocí nových informačních systémů, nebo alespoň prostřednictvím dodavatele vybraného na základě otevřeného zadávacího řízení k zajištění podpory provozu OKaplikací, dokud nebudou tyto nové systémy fungovat.
44. Ačkoli Úřad, jakož i jeho předseda dlouhodobě zastávají striktní přístup k použití jednacího řízení bez uveřejnění, napadené rozhodnutí z rozhodovací praxe Úřadu nijak nevybočuje. V šetřeném případě totiž došlo ke kombinaci několika faktorů, které by samy o sobě možná k odůvodnění použití postupů dle striktního výkladu § 63 a násl. zákona nepostačovaly, nicméně právě jejich současné vzájemné působení představuje naplnění podmínek dle § 63 odst. 5 zákona. V tomto smyslu je třeba chápat i závěry rozsudku Krajského soudu v Brně č. j. 62 Af 34/2018-267 ze dne 5. 8. 2021 o tom, že ani určité okolnosti, byť zadavatelem nezaviněné a fakticky neumožňující mu zadat veřejnou zakázku v otevřeném řízení, nemohou

samy o sobě legitimizovat zadání veřejné zakázky prostřednictvím jednacího řízení bez uveřejnění, neboť pro zákonnost takového postupu je nutné naplnit některý ze zákonných důvodů pro realizaci jednacího řízení bez uveřejnění.

45. Celý kontext posuzované věci je zásadní z toho hlediska, že zadavatel původně usiloval o pořízení požadovaných dodávek a služeb v otevřených řízeních. V důsledku dalších okolností, které nemohl předvídat a rovněž je ani nezpůsobil (k této otázce viz dále), nastalo takové prodlení, které vyústilo v realizaci JŘBU I. Předseda Úřadu tedy neshledal, že by zadavatel od počátku směřoval k tomu, aby mohl nakonec využít institut jednacího řízení bez uveřejnění, a tedy „obejít“ otevřenou soutěž relevantních dodavatelů, ale právě naopak - z celého průběhu období 2014-2021 je zcela jasná snaha o pořízení nových informačních systémů cestou otevřeného zadávacího řízení. Současně, jak je uvedeno shora, nebyla shledána ani taková laxnost v jednání zadavatele, jejímž důsledkem by byla nemožnost zahájit otevřené zadávací řízení včas (aby nemuselo být zahájeno JŘBU I ani JŘBU II).
46. Jak bylo vyloženo výše, otevřené zadávací řízení bylo zahájeno v dostatečném předstihu před ukončením stávající smlouvy. Vzhledem k tomu, že zadavatel s nutností realizovat toto zadávací řízení zprvu vůbec nepočítal (neboť nebylo možné rozumně předpokládat, že zadávací řízení IS DAV II zahájené koncem roku 2017 nebude ani v roce 2021 ukončeno), nelze mu nyní vytýkat způsob, jakým přistoupil k pořizování dokumentace pro toto otevřené zadávací řízení. Z tohoto důvodu je třeba související argumentaci navrhovatele odmítnout.
47. Co se týče otázky, zda zadavatel mohl vznik krajně naléhavé situace předvídat, platí následující. Blížící se ukončení podpory informačních systémů zajišťujících fungování výplat sociálních dávek a dávek z oblasti státní politiky zaměstnanosti nelze za nepředvídatelnou krajně naléhavou situaci pokládat, neboť zadavatel si musel být vědom toho, kdy tato situace nastane. Obdobný výklad zastává Úřad i jeho předseda již dlouhodobě, blíže srov. např. bod 35 rozhodnutí předsedy Úřadu sp. zn. ÚOHS-R0181/2020/VZ č. j. ÚOHS-32860/2020/322/DJa ze dne 9. 11. 2020 (ačkoli se jedná o problematiku dle zákona č. 194/2010 Sb., o veřejných službách v přepravě cestujících a o změně dalších zákonů, koncepce tzv. mimořádné okolnosti je obdobná jako u nepředvídatelné krajně naléhavé situace ve smyslu § 63 odst. 5 zákona).
48. Skutečnosti, že zadavatel o blížícím se konci stávající smlouvy musel vědět, odpovídá jeho několikaletá snaha o náhradu těchto systémů, resp. o zajištění jejich podpory na nezbytně nutnou dobu, dokud nebudou nové systémy fungovat. Zadavatel si však nemohl být vědom toho, že tyto snahy budou po tak dlouhou dobu neúspěšné a že ani zadávací řízení IS DAV II, jakož že ani otevřené zadávací řízení tuto krajně naléhavou situaci nevyřeší. V průběhu realizace dotčených zadávacích řízení totiž nastaly okolnosti, které byly na jeho vůli nezávislé (podávání námitek a návrhů dle § 250 zákona). Jak je popsáno v tomto rozhodnutí o rozkladu, právě složitá situace, v níž se zadavatel při pořizování nových informačních systémů ocitl díky problémům v rámci plnění IS DAV I, celkově vyostřené situaci mezi účastníky zadávacího řízení IS DAV II, jakož i několikanásobné korekci jeho rozhodnutí ze strany Úřadu i správních soudů, představuje onu nepředvídatelnou okolnost, která, pokud by nenastala, nemuselo k realizaci JŘBU I vůbec dojít.
49. V závěru svého rozkladu navrhovatel rozporuje bod 156 napadeného rozhodnutí. V tomto bodě Úřad reagoval na kritiku navrhovatele spočívající v tom, že zadavatel v okamžiku, kdy nemohl postupovat v realizaci JŘBU I, zahájil JŘBU II, kterým tuto nemožnost obešel a zasáhl

tak do smyslu blokační lhůty. K této námitce nezbývá než přisvědčit napadenému rozhodnutí v tom, že smyslem JŘBU II bylo zajistit poskytování služby do doby, než bude vyřešena situace v předchozím otevřeném zadávacím řízení či v JŘBU I. V tomto okamžiku pak účinnost smlouvy uzavřené v JŘBU II končí, a to bez ohledu na vůli smluvních stran.

50. V situaci, v jaké se nacházel zadavatel, by byl jiný postup než realizace JŘBU II nelogický, neboť jak ostatně vyplývá z preambule smlouvy uzavřené na plnění veřejné zakázky zadávané v JŘBU II, platí, že zadavatel ji uzavřel za účelem zajistit podporu pro zajištění provozu OKaplikací pouze po dobu trvání potenciálního zakazu uzavřít smlouvu na původní veřejnou zakázku v důsledku podaných námitek a na ně navazujících procesních kroků, popřípadě do chvíle, než bude podporu provozu OKaplikací moci zajistit na základě smlouvy uzavřené v otevřeném zadávacím řízení.
51. Navrhovatel dále ve svém doplnění rozkladu poukazuje na rozsudek 7 As 199/2021. Závěry tohoto judikátu ovšem nelze pokládat za relevantní pro nyní šetřenou věc.
52. V první řadě tento rozsudek řeší pouze jeden dílčí úkon zadavatele (vyloučení navrhovatele ze zadávacího řízení IS DAV II) tvořící součást komplexního procesu pořizování nových informačních systémů. Jako takový není tento rozsudek s to založit legitimní očekávání navrhovatele, že kdyby zadavatel býval postupoval správně a své rozhodnutí o vyloučení navrhovatele ze zadávacího řízení IS DAV II býval transparentně odůvodnil (neboť to je skutečnost, kterou rozsudek 7 As 199/2021 zadavateli vytkl), byl by zadavatel býval mohl plnění předmětu veřejné zakázky IS DAV II zahájit již v roce 2019, jak navrhovatel ve svém doplnění rozkladu tvrdí. Zcela nesprávně pak navrhovatel v doplnění rozkladu (str. 4, bod IV.) dovozuje, že by k jeho vyloučení nedošlo – tato skutečnost z dotčeného rozsudku nevyplývá. Soud totiž neuzavřel, že by dotčené rozhodnutí o vyloučení navrhovatele po pečlivějším odůvodnění plně v souladu se zásadou transparentnosti nemohlo obstát.
53. Dále není možné souhlasit se související námitkou navrhovatele, že důvodem všech správních řízení vedených ve věci zadávacího řízení IS DAV II byla setrvalá snaha zadavatele vyloučit navrhovatele z dotčeného zadávacího řízení. Např. správní řízení zahájené Úřadem pod sp. zn. ÚOHS-S0106/2019/VZ bylo zahájeno na návrh dodavatele OKsystem a.s., požadující zrušení rozhodnutí zadavatele o výběru nabídky podané právě navrhovatelem. Ačkoli je tato otázka pro nyní šetřený případ nerelevantní, byl to právě navrhovatel, kterého zadavatel v zadávacím řízení IS DAV II původně vybral (blíže srov. původní rozhodnutí zadavatele o výběru nabídky navrhovatele ze dne 18. 12. 2018). Předseda Úřadu tedy neshledává tvrzenou „setrvalou snahu zadavatele“ o vyloučení navrhovatele z účasti v dotčeném zadávacím řízení.
54. Dále se s navrhovatelem nelze ztotožnit ani tehdy, pokud tvrdí, že v rozsudku 7 As 199/2021 má být uvedeno, že „zadavatel při posouzení MNNC nabídkové ceny Rozvoje Navrhovatele při tomto posouzení nedodržel fair podmínky a postupoval neobjektivně a v rozporu se zásadou transparentnosti“. Z dotčeného rozsudku Nejvyššího správního soudu totiž vyplývá „pouze“ to, že postup zadavatele v souvislosti s posouzením nabídkové ceny navrhovatele z hlediska toho, zda se nejedná o mimořádně nízkou nabídkovou cenu, nebyl dostatečně transparentní ve smyslu § 6 zákona. Není tedy pravdou, že by Nejvyšší správní soud uzavřel, že se zadavatel dopustil pochybení, pokud nabídkovou cenu navrhovatele shledal mimořádně nízkou, resp. že by zadavatel při posouzení nabídkové ceny navrhovatele nebyl objektivní,

jak tvrdí navrhovatel. Jednalo by se totiž o protichůdné závěry, neboť pokud je určité rozhodnutí zadavatele netransparentní ve smyslu jeho nepřezkoumatelnosti, tzn. pokud z něj relevantně nevyplývají důvody rozhodnutí zadavatele (závěr o tom, že nabídková cena navrhovatele je mimořádně nízká), není možné ani učinit závěr o tom, zda postup zadavatele byl, či nebyl správný.

55. Předseda Úřadu tedy neshledává oporu pro závěr navrhovatele uvedený v jeho doplnění rozkladu o tom, že zadavatel již dávno mohl zahájit plnění IS DAV II, pokud by snad postupoval „správně“. Dosud nebylo autoritativně rozhodnuto o tom, zda napadené postupy zadavatele související s posouzením nabídkových cen byly v souladu se zákonem, či nikoli. Jakékoli závěry o „bezdůvodném napadání soutěže“ uplatňované navrhovatelem či zadavatelem jsou tedy bezpředmětné. V této souvislosti je třeba akcentovat skutečnost, že uplatňování práv účastníků zadávacího řízení na podání námitek či návrhů na zahájení správního řízení před Úřadem takové bezdůvodné napadání soutěže nemůže obecně představovat.
56. Jestliže tedy navrhovatel v doplnění rozkladu tvrdí, že *„pokud by zadavatel postupoval v souladu se zásadou transparentnosti dle ustanovení § 6 odst. 1 ZZVZ, pak by k vyloučení Navrhovatele ze zadávacího řízení na IS DAV II nedošlo“*, není možné s ním souhlasit. Jak je uvedeno shora, dosud nedošlo k rozhodnutí Úřadu, resp. správního soudu, o tom, že se zadavatel dopustil porušení zákona tím, že navrhovatele ze zadávacího řízení vyloučil. Rovněž tento závěr nijak nevyplývá ani z rozsudku 7 As 199/2021. Skutečnost, že Nejvyšší správní soud shledal v postupech zadavatele rozpor se zásadou transparentnosti, totiž neznamená, že k vyloučení navrhovatele nemělo dojít, jinými slovy, že důvod pro jeho vyloučení, spočívající v případné existenci mimořádně nízké nabídkové ceny v jeho nabídce, není dán.
57. Nezákoný postup zadavatele spočívající v netransparentnosti jeho rozhodnutí o vyloučení navrhovatele ze zadávacího řízení IS DAV II neznamená, že by vznik krajně naléhavé okolnosti (blížící se ukončení podpory OKaplikací) zadavatel způsobil. Stejně, jako účastníci zadávacího řízení mohou uplatňovat svá práva na podání námitek či návrhů ve smyslu zákona, a tato skutečnost jim zásadně není přičítána jako bezdůvodné zdržování průběhu zadávacího řízení, tak i zadavatel je povinen upravovat svůj postup v zadávacím řízení v reakci na takové námítky či rozhodnutí Úřadu o takových návrzích.
58. S argumentací navrhovatele, uvedenou v jeho doplnění rozkladu, se tedy není možné ztotožnit.
59. Závěrem předseda Úřadu uvádí, že šetřená věc představuje hraniční případ, kdy proti sobě stojí na jedné straně zdokumentovaná snaha zadavatele o pořízení nových systémů, které by pro něj nepředstavovaly naprostou závislost na jediném dodavateli a na straně druhé poměrně dlouhá doba, po kterou se tyto snahy zadavatele nepodařilo zrealizovat a hledání „nouzových řešení“. Tato druhá strana se může v očích dodavatelů, kteří nejsou svázáni postupy a procesy ve státní správě, zdát neúměrně dlouhá, nicméně z celého průběhu předmětného období nevyplývá, že by pravým úmyslem zadavatele bylo obejít otevřenou soutěž a realizovat méně transparentní jednací řízení bez uveřejnění. Stejně tak nelze uzavřít, že zadavatel zanedbal své povinnosti při přípravě otevřeného zadávacího řízení. V situaci, v jaké se nakonec zadavatel při pořizování nových informačních systémů ocitl, představuje JŘBU I prakticky jedinou možností, jak zajistit podporu stávajících OKaplikací.

60. S argumentací navrhovatele tedy nelze souhlasit, neboť nebylo prokázáno, že by zadavatel vznikl krajně naléhavé okolnosti v šetřeném případě způsobil sám, resp. že by jej předvídal v tom smyslu, jak navrhovatel tvrdí. Napadené rozhodnutí je konzistentní a přezkoumatelně odůvodněné. Z tohoto důvodu přistoupil předseda Úřadu k zamítnutí rozkladu navrhovatele a k potvrzení napadeného rozhodnutí.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí se nelze podle § 91 odst. 1, ve spojení s § 152 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů dále odvolat.

otisk úředního razítka

doc. JUDr. PhDr. Petr Mlsna, Ph.D.
předseda Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

Obdrží

1. DXC Technology Czech Republic s.r.o., Piktova 1737/1a, 140 00 Praha 4
2. Česká republika – Ministerstvo práce a sociálních věcí, Na Poříčnickém právu 376/1, 128 00 Praha 2

Vypraveno dne

viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy